

新報

CHINO SIAMES DAILY NEWS.

BANGKOK.

華 遲

วัน พุธ ที่ ๑๔ มิถุนายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๕

紫雲神藥

文政三

JINTAN

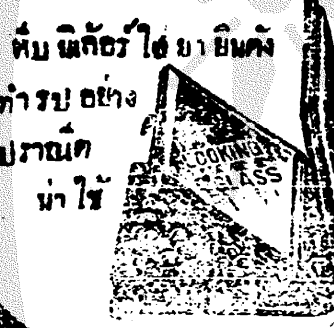
仁丹

起死回生

นิพนธ์ ปภยาภ พงษ์ ๒๔ ๕ เราได้ รับของแล้ว

ระหว่าง ! ในเวลานี้มีชาวยุโรปจำนวนมากเมื่อจะซื้อสินค้าก็จะ
สังเกตให้ดี ถ้าในร้านที่นั้นของใครๆ กำลังจะเปลี่ยนร้าน

ศัพท์ ๒๓๖
สาร ๓๓๓
วิปวาท กรุงทพ
โทะศัพท์ ๕๕๓

តើប្អូន

ไม้แรกเกิด อย่างดี ตกเข้าใหม่

มีหลายชนิด ขนาด น้ำหนัก และราคา มีต่างกัน ทำด้วยไม้ ยาง
และ ทำด้วยเหล็ก แข็งแรง ทนทาน มาก มีพร้อม ทั้ง อุปกรณ์ ให้ใช้ ได้
เกิด ทำ ด้วย ฝีมือ อย่าง ดี ได้ ท่าน ที่ เป็น นัก กีฬา เต้น นิสิต และ
ชม ที่ ห้าง ท่าน จะ ได้ รับ ความ พอใจ อย่าง ดี จาก ไม้ แร็ก เกิด เหล่า นี้ ที่
จำ ใหม่

นักดนตรี โปรดทราบ ว่า ขอสงวนสิทธิ์เรื่องลิขสิทธิ์ของงาน
 ยิมา มากำ ทลาย สิบชนิด ขอใจ โอวีน ท่านจะซื้อได้ก็หยัง ไม่พาลังคิดราคา
 อย่างต่ำที่สุด จนถึงอย่างสูง มีพร้อมทั้งเครื่องประกอบด้วย เช่น กะ กรา
 ต่าย ระ ตกมิด คันชัก ฯลฯ มีราคาต่างๆ กัน เชิญท่านไปชมที่ร้านนี้
 ก่อนที่จะไปซื้อของเถื่อนที่อื่น รับรองว่า ท่านจะได้ของอะไรไม่มีก็เกิดอย่าง
 ดีจาก ห้างข้าพเจ้า

โทรศัทพ์เลขที่ ๕๗

โดย พระบรม ราชานุญาติ

ช่าง แก้ว นาคพิภพ และช่าง ทอง ใน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

စေ့. စေ့. ညီ.

ข้าพเจ้า^๑ พงไกร^๒ ธรณ^๓ บุหร^๔ และ^๕ กระเม^๖ ทั่ว^๗ ต่าง^๘ๆ^๙ ทำ^{๑๐}ด้วย^{๑๑} ราช^{๑๒} รมค^{๑๓} หนึ่ง^{๑๔}
เรียก^{๑๕} ว่า^{๑๖} “^{๑๗}อัย^{๑๘}ก^{๑๙}กา^{๒๐}” ราช^{๒๑} อัย^{๒๒}ก^{๒๓}กา^{๒๔}นี้^{๒๕} ก็^{๒๖} ราช^{๒๗} ของ^{๒๘} ราช^{๒๙} ประ^{๓๐} หนึ่ง^{๓๑}เงิน^{๓๒} ราช^{๓๓}นี้^{๓๔}
ไม่^{๓๕}มี^{๓๖} หนึ่ง^{๓๗}นี้^{๓๘} คำ^{๓๙} หนึ่ง^{๔๐}เงิน^{๔๑}
เมื่อ^{๔๒} หนึ่ง^{๔๓}นี้^{๔๔} ราช^{๔๕} หนึ่ง^{๔๖}เงิน^{๔๗} หนึ่ง^{๔๘}นี้^{๔๙}

ก่อน นำที่จะซื้อยางจักร ยาน
ขอได้ โปรดพิจารณาอย่างซึ่งมี ตรายังนี้

ยางเบตง

ครามจักร

ဘာသာ တူက

จำนวน ๓๐

แบบอย่าง

ਦਿਤੀ ਬੁੱਧ

๖๖ ๓๓๓๓

ဘဝ နှစ်

Gates

ห้าง เทพนครพาณิชย์

(បរិច្ចាគ ភាគ ៥ ទី ១)

เรื่อง ๔) ตาม พิกัด ๕) เกือบ จังหวัด พระนคร โทรศัพท์ ๑๕๘

ป, ค, มีรถจักร ๓๓ คัน ที่นำเข้าไปพังทลายเสีย ๒๓ คัน ไม่คง

1. (מחמ-6-6 תרנ"ו)

ห้องเครื่องสกินนิตเป็นราย

อย่าง หักขาด ๑๕ บาท หัก ๑๕
บาท ๕๐ มีจำนวนที่ หัก รายชา เพี้ย มา
เดว ที่ ๑๔๓-๑๔๔ กรม ยาว รร ไทรคัต
๑๑๗๕

๑๕. **เชย่นต์ผู้ตั้งจำหน่าย**

เรื่อง
ค้าขายเหล็กของเฮียขี้

เป็นเครื่องวางในแผ่นดินท้ายเหมืองชุกที่อำเภอกงหรา
คือเจียนรงมีอำนาจตลอดมาจนถึงคราวฮ่อดำ
(คัดฉบับที่ ๘ จนถึงครั้งที่ ๑๑ เดือนมิถุนายน)

หรือลดหย่อนเป็นไม่ได้เลย ในนามที่ว่าขอเรียนรายเงินเพื่อช่วย
รักษายานเมือง แต่ถ้าใครไม่ยอมให้ตามที่เจ้าพนักงานขอแล้ว ก็
ต้องถูกจับไปเฝ้าระมัดระวังอีกว่าบนนี้หลวงเสียดอีก ยัง
ซ้ำพวกเจ้าพนักงานผู้น้อยที่เคยเอาส่วยอำนาจของรัฐบาลหากินโดย
ทางกรรไกรนั้น ก็ได้เที่ยวไปรูดคามบ้านเล็กค่าน้อย ลงเอา
เงินเกรงราษฎรชบใจ ทำให้ได้ความเดือดร้อนตลอดไปทั้ง
เมืองไรจิวแทบทุกใบไม่เว้นหน้า ผู้ที่ถูกเจ้าพนักงานเร่งรัดจนทน
ไม่ไหวถึงกับต้องฆ่าตัวตายก็มีมากกว่าพวก พอลงมือเรียกรายกัน
ถึงวันที่สามก็ได้เงินเป็นจำนวนถึงแปดสิบหมื่นค่าตั้งเศษ แต่ยังไม่
ยอมตาโรง เจ้าโกลนผู้รักษาราชการจังหวัดจึงปลุกพวกขุนมีเอาเงิน
รื้อนมากระจายกันกรูขึ้น เมื่อเห็นว่าได้มากกว่าจำนวนที่จะถึงยี่สิบ
กว่าหมื่นค่าตั้งเศษแล้ว ก็รีบออกคำสั่งให้หยุดเลิกทันที แต่ก็
อย่างนั้นก็ได้พวกราษฎรที่อยู่คามบ้านเล็กบ้านสวน ยังคงถูกอัย
พวกตั้นโรงดินศาลมันไปบีบบังคับเอาจนถึงวันที่ห้าจึงได้หยุด นาย
อำเภอเมืองกับผู้รักษาราชการจังหวัด จึงปลุกพวกขุนมีเอาเงิน
ที่เรียกรายได้ นั้น นำไปให้ พวกเจ้าหลวงใหญ่เสียดทศนิยมห้าหมื่นค่า
ตั้ง ยังยึดสิบห้าหมื่นค่าตั้งที่เหลือไว้เป็นเงินสำรอง เมื่อว่าท่าน
เจ้าหลวงจะต้องประสงค์อีกจะได้มีให้ท่าน เมื่อเดือนพฤษภาคมได้
รับเงินที่มีความดีใจเปรมชว้างยิ่ง ไม่ได้คาดเลยว่า อยู่ดีๆจะมา
ได้กำไรเงินถึงยี่สิบห้าหมื่นค่าตั้ง ออกรู้แล้วก็มีความรอบใจ
อ้ายโวอินว่าศักดิ์เป็นอันมาก ที่มีเงินผู้มิดโอภาสให้ด้วย ใน
วันนั้นก็เอาเงินรางวัลให้คงจวนเลขที่สี่แห่งจนหมดหมื่นค่าตั้ง แล้ว
ก็จัดเรือลาดตระเวนหัวลำโพงให้นายทหารคนหนึ่งที่มาจากมณฑลชาน
คุงเป็นผู้คุมไป โดยบอกให้ทราบตามความจริงว่าจะรับเงินราย
นี้ไปให้โวอินที่ตำบลทองไซ ถ้านายทหารคนนั้นทำให้ส่วนรับ
การเรียกรายตลอดแล้ว จะเลื่อนให้ มีตำแหน่งสูงขึ้นเพื่อตอบแทน
ความชอบ แต่ถ้าใครบังอาจไปเบียดเสียดความดีนั้นแล้วจะต้องถูก
คดีรัษฎาโดยทันที เรือห้าลำที่บรรทุกเงินไปนั้น เคียวขุนหวาให้
คนไรที่ไว้ใจเป็นผู้คุมไปดูละคน บนเรือกระโคงเรือมีธงห
งักไว้ เป็นสำคัญ แต่ที่หัวเรือยังมีธงผ้าขาวเขียนเป็นตัวอักษรบ
ว่า 'เรือลาดตระเวน' แล้วมีจดหมายไปถึงเคียวเกงฮั่นตั้งอยู่ที่แนว
นำบอกให้ทราบว่าจะมีเรือออกไปลาดตระเวน โดยนายทหารเรือ
นั้นๆ เป็นผู้คุมไป แล้วยังคงเคียวเกงจะส่งโดยเลขนัดไปทีเดียวนว่า
ในวันแรมสิบค่ำจะยกออกไปรบกับเจ้าศึกโวอิน เคียวเกงได้รับ
คำสั่งแล้วก็จัดแจงเตรียมการคอยท่าสมทบกับเคียวขุนหวายกไปรบ
กับเจ้าศึก ฝ่ายเคียวจวนได้นำเงินไปให้ อี้กิมแล้วกลับมาแจ้งว่าได้
มอบเงินให้ อี้กิมเสร็จแล้ว อี้กิมจึงมาว่าในวันสิบค่ำจะทำเป็นแกล้ง
รบกันที่ปากน้ำเขื่อนทองกั้งแล้ว ก็จะเลยยกยกออกไปตามสัญญา
เคียวขุนหวาได้ทราบดังนั้นก็มีความดีใจ ครั้นถึงวันแรมแปดค่ำ
เดือนนั้นเคียวขุนหวาก็ยกกองทัพยกกองทัพเรือ ออกเดินทางไปยัง
ย้งจิ๋ว เคียวเกงก็คุมทหารมาเข้าสมทบด้วย เมื่อเดินทางมาถึงคำม
ทองไชของฮ้อคเนมมาแจ้งว่าเวลานี้ฮ้อคเนมก็ได้อาวุธค้ำช้นเรล
รายหญิงสรวีขึ้นกับเจ้ารองเงินทองไปหมด ในตอนเช้าวันนั้นกองทัพ
เรือของอี้กิมได้ยกไปอาศัยที่ปากน้ำเขื่อนทองกั้งตั้งมั่น ในเมืองย้ง
จิ๋วเวลานี้ไม่มีศัตรูเหลือเลยอีกคนเดียว ไม่ทราบว่าเป็นด้วยเหตุ
ใด เคียวขุนหวาได้ทราบดังนั้นก็มีความดีใจ เรงให้กองทัพ
เรือเดินทางมา เคียวเกงจึงคิดเคื่อนว่า การที่ฮ้อคเนมไม่ทำได้อ
รบกับเราเลยแต่มาตั้งเมืองไม่ยั้งดังนี้ น่าคิดว่าจะมีอุบายอย่างพ
อย่างไร เราควรจะจัดการสืบเสาะให้ได้ความกระพริบแฉ่แล้วจึง
ค่อยยกเข้าไป คำที่เคียวเกงคิดเคื่อนนี้ยังงงเหี้ยนเห็นด้วย เคียว

ขุนพลว่าพูดว่า “การจะเข้าสู้รบกับราชคัณนี้ ต้องเอาไพร่พล
ที่ทหารเราทำธงมีไม้ค้ำคัก ถ้าไปทำธงเช่นเรเดียดักจะไม่ทัน
ทองดี ขุนพลก็คิดว่าอันนี้ท่านต้องส่งยังทหารเจ้าคักนี้” พูลองคิด
สั่งให้รีบยกออกไป ครั้นมาถึงเมืองยังจึงได้เห็นเห็นมหาดไทยอัน
เหลืออยู่ผู้ต่อมาเคียว เคียวขุนพลจึงสั่งให้เคียวเกวณกงกษัต
ริยจลลยตามฝั่งน้ำที่นั่นเมืองคักเองก็ยกทหารยกเข้าในอยู่เดียวใน
เมือง โดยยังไม่มีความใดใจพวกไวยอนที่เคียว ครั้นเวลาวัน
เช้าเคียวขุนพลก็สั่งกองทัพเรือให้เตรียมตัวจะยกเข้าต่อสู้กับศัตรู
แต่เกรงว่าเคียวเกวณจะรอดคักไปสู้รบกับไวยอนเจ้าจริงๆเลยทำให้เคียว
การ จึงเรียกเอาเคียวเกวณซึ่งเห็นลงมาอยู่ในเรือของตัว ในเว
ลาเช้าวันนั้นเคียวขุนพลก็ตั้งเรือรบดำใหญ่นำทัพแลได้ รัชทรงเม
ที่พินทุ เจ้ากระโคงน้ำ คักเองก็ทรงอาญาสิทธิ์ยังอยู่ตรงกลาง
คณทวิเรือ ซึ่งเห็นกับเคียวเกวณยังอยู่ซ้ายขวา พอได้ฤกษ์
เคียวขุนพลก็สั่งธงอาญาสิทธิ์ให้แก่นายทหารผู้ที่เป็นองค์ รัช ไม่
ยินยอมอยู่ดีหัวเรือเป็นเครื่องหมายให้เคียวอนทัพ ทันใดนั้นบน
เรือขององค์พิด คักลงด้วยพารบั้น เรือลำอื่น ๆ ได้ยินเร
กัศมีมีเสียงดังสนั่นทั้งแม่น้ำ กองทัพเรือก็ค่อยๆ เคียวอนออก
จากที่ เดินไปยังปากน้ำเคียวทองคัก โดยช้าๆ พอไปได้
สักห้าหุดก็เห็นเรือพวกไวยอนจลลยอยู่ตรงหน้าเป็นพืด เคียวขุน
พลรีบสั่งให้เรือทัพได้ เพื่อคักทวงที่ราชคักก่อน ฝ่ายอีกมีได้เห็น
กองเรือรบเคียวขุนพลมาใกล้ ก็มีความสั่งให้เรือของคักถอยถอย
ขึ้นแล้วถอยไปเดินออกจากปากน้ำไป เคียวขุนพลเห็นดังนั้นก็สั่ง
ให้รุกได้ เรือทุกลำได้ ยิงปืนเข้ามาไม่ ได้ตามหลังของเรือไวยอน
ที่มีระยะห่างกันคักสิบธ เมื่อของทัพเรือเคียวขุนพลได้มาถึงปาก
น้ำ เคียวขุนพลก็มีความสั่งให้ คักนำพ่อด้วยพารบั้น เรือทุก
ลำก็ถลไปลงเพื่อพังกัก เคียวเกวณจึงพูดว่า “การที่ราชคัก
ถอยไปง่าย ๆ คักนี้น่าจะมีความอะไรอย่างหนึ่ง ได้ยินได้สั่งให้
ยับยั้งจนเป็นการชอบแล้ว” เคียวขุนพลได้ยินดังนั้นก็มีความโกรธ
ขึ้นมาว่า “นี่ท่านหมายความว่าราชคักได้ถอยไปโดยความคักนั้น
หรือ การรบครั้งนี้ถอยทัพเราได้อาครัยพระเดชานุภาพและความกล้า
หาญของนักรบทั้งหลาย จึงได้ชัยชนะอย่างน่าพอใจ ที่ราช
เจ้าให้หยุดยั้งนี้ ก็โดยถือความยุทธภาคในเรือที่ว่าอย่าช้าประชิด
กับศัตรูที่จวนหม แต่ถึงดังนั้นก็เคียวของศัตรูก็ไล่ลงไปทั้งแม่น้ำ
แล้ว ยังจะไม่เป็นที่พอใจของท่านอีกหรือ” เคียวเกวณได้ยินดังนั้นก็
ถลันหัวเราะได้ ไม่ได้จึงปล่อยขอมากากใหญ่ ทำให้เคียวขุนพล
รู้สึกหน้าร้อนมาทันที เลยพลอยหัวเราะก็ถลไปบ้าง ครั้น
แล้วก็สั่งให้ยกทัพถลันให้ ให้ร้องแสด คณทมี เรือวัน พร้อมกัน
เมื่อถลันมาถึงเมืองไซจิ ใจเผงได้นำข้าราชการผู้ใหญ่ผู้น้อยออก
มารับถึงนอกเมือง แล้วพากันตรงไปยังที่ทำการของขุนมี เคียว
ขุนพลก็เชิญซึ่งเห็นให้มานั่ง เคียวกับคักอยู่ตรงกลางด้วยกันใน
ที่ ๆ ราชได้จัดเตรียมไว้แล้ว แต่ซึ่งเห็นได้เตือนมานั่งข้างซ้ายมือ
ยกให้เคียวขุนพลนั่งกลางอยู่คนเดียว ฝ่ายเคียวเกวณไม่เห็นเคียว
ขุนพลเรือเรือคักก็รู้ว่าเขาโกรธ จึงจำใจต้องไปนั่งในที่ ๆ ถัด
ซึ่งเห็นลงมา ขณะนั้นเคียวขุนพลได้กล่าวคำเย้ยของพวกนาย
ทหารผู้ใหญ่ผู้น้อยที่ได้ทำความชอบในการสงครามครั้งนี้ โดย
อาการยิ้มแย้มแจ่มใส ทำให้พวกนายทหารเหล่านั้นมีความยิน
โดยความปลาด ครั้นแล้วก็สั่งให้ทหารเรือพักอยู่ที่นอกเมืองแ
ให้ทหารบกเข้ามาพักอยู่ในเมือง พอถึงเช้ามืดก็ชวนซึ่งเห็นเข้า
ไปรับประทานอาหารด้วยกันอยู่ข้างใน โดยไม่ได้พูดถึงเรื่องที่ราช
ธุระว่ามีได้ ภายหลังจากความหัวเมืองที่ ถูกศัตรูทำลายได้ ความ
เสียหายนั้น ว่าจะจัดการช่วยเหลือหรือซ่อมแซมบูรณะการใดเลย
พอดกเวลาดกลางคืนก็เขียนหนังสือสำหรับถวายพระเจ้าแผ่นดิน มีใจ
ความว่า “เมื่อคืนเดือนแปดมีข้าพระเจ้าได้มาถึงเมืองจินทึง แต่
เรือก็เปื้อนยาพิษและเครื่องศาตราวุธของไม่พริกพร้อม ข้าพระ
เจ้าจึงมีหนังสือถึงเคียวเกวณบอกให้ทราบทั่ว ในวันวันห้าค่ำ
พระเจ้าจะยกกองทัพไปคักไวยอน ให้เคียวเกวณดูว่ารักษาเมือง
ไว้ให้มั่นคง แล้วข้าพระเจ้าทราบด้วยเกล้าว่าเคียวเกวณเป็นคน

[illegible]

(ยัง มีคธ)

ไฮเต็ล บักจันเหลา

หลวงทิพรสโธชา เป็นเจ้าของ

ทั้ง ต๋ำบด ถนน เขาวงวาช ต๋ำแย วาชวงษ์

หมายเลขที่ ๒๑๓-๒๑๕ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ข้าพเจ้าหวงพิทธรธโรชา ผู้เป็นเจ้าของโฮเต็ลมักจันเหลา ได้จัดการตกแต่งสถานที่ขึ้นใหม่สดสะอาดอันเรียบร้อย สำหรับเป็นที่พักคนเดินทาง ท่านที่มาพักในที่พักรองข้าพเจ้านั้น รือให้มันใจเกิดว่าท่านจะได้รับความสุข และเร้ารอง ๆ ท่านจะไม่เป็นอันคลายเลย ข้าพเจ้ารับรองทุกอย่าง แม้เพียงแต่ท่านจะไปรมดู ก็จะเป็นที่รอบใจจากข้าพเจ้าอย่างสูง

อนึ่งอาหารฝรั่งและจีนหรืออาหารไทย ก็มีให้ท่านเลือกไว้ประทานเมื่อเมื่อนอนกับโฮเต็ลแห่งอื่น ถ้าท่านจะสั่งให้ทำอาหารต่าง ๆ เพียงในงานใด ๆ ที่บ้านหรือที่ไหน ข้าพเจ้ายินดีจะไปทำให้สมกับความต้องการ หรือท่านไม่ต้องการอาหารการเลี้ยง จะเช่าคนหรือโต๊ะ ทั้งควาและหวานก็มีให้ ท่านเช่าพร้อมบริบูรณ์อีกว่าค่าที่พักณเดินทาง คำว่ารับประทานอาหารเป็นมื่อ หรือการเลี้ยงคที่บ้านกับการเช่าเครื่องโต๊ะนั้น จะคิดให้ถูกกว่าอื่น

หลวงพิพิธไชย : เป็นเจ้าของ

